Gemeente Geldrop-Mierlo discrimineert

(door IFUD of Human Rights)

4 mei 2015

Wanneer je ze niet naar de mond praat ben je bij de Gemeente Geldrop-Mierlo als snel het "Zwarte Schaap".Ze willen niet meer met je spreken en schrijven niet meer terug.Je krijgt te maken met uitsluiting "afwijzing".Het geen podium kunnen krijgen.Zo haalt de gemeente banden aan met Amnesty en is er sprake van diskwalificeren –door de gemeente- van de stichting IFUD of Human Rights.De besluiten worden niet democratisch genomen maar op persoonlijke en politieke belangen van de gemeente.Zo kreeg IFUD of Human Rights in het verleden al geen erkenning door de gemeente in de cluster "vorming en educatie".**Het meten met twee maten** door de gemeente: de activiteiten van IFUD of Human Rights hebben volgens de gemeente een algemeen karakter en zijn gericht op Rijks- en Europees beleid.De gemeente Geldrop-Mierlo wenst hierin op lokaal niveau geen enkele rol te spelen.Op 9 september 2011 blijkt het gemeentehuis de gehele dicht –alle 240 ambtenaren hebben die dag vrij en zijn voor één dag vrijwilliger- de aanleiding is dat 2011 het "Europees Jaar van de Vrijwilliger" is, en omdat burgemeester een fervent pleitbezorger is van onbezoldigd,maatschappelijk nuttig werk. Met de dag wil de gemeente 'vrijwilligers en verenigingen ondersteunen.

Open Letter by the Editor-in-Chief: Declaration of Academic Freedom (Scientific Human Rights)
*The Dutch Translation**

Declaratie van Academische Vrijheid

(Wetenschappelijke Mensenrechten)

Artikel 1: Preambule

Meer dan welke tijd dan ook in de geschiedenis van de mensheid weerspiegelt het begin van de 21^{e} eeuw de diepgaande betekenis van de rol van wetenschap en technologie in menselijke aangelegenheden.

Het krachtige doordringende karakter van de moderne wetenschap en technologie heeft de algemene opvatting doen ontstaan dat verdere hoofdontdekkingen in principe alleen gemaakt kunnen worden door grote onderzoeksgroepen die gesubsidieerd worden door de overheid of het bedrijfsleven en die de beschikking hebben over uitzonderlijk dure instrumentatie en geassisteerd worden door hordes ondersteunend personeel.

Deze algemene opvatting is echter van mythische aard en is in tegenspraak met hoe wetenschappelijke ontdekkingen werkelijk gedaan worden. Grote en kostbare technologische projecten, hoe complex ook, zijn slechts het resultaat van het toepassen van diepe wetenschappelijke inzichten van kleine groepen toegewijde onderzoekers of alleen werkende wetenschappers die vaak in een isolement werken. Een wetenschapper die alleen werkt is nu en in de toekomst, net als in het verleden, in staat om een ontdekking te doen die een substantiële invloed heeft op het lot van de mensheid en die het aangezicht van de hele planeet waar we zo onbetekenend op verblijven verandert.

Fundamentele ontdekkingen worden over het algemeen gedaan door individuen op ondergeschikte posities binnen overheidsinstellingen, onderzoeks- en opleidingsinstituten of commerciële ondernemingen. Onderzoekers worden maar al te vaak beperkt en onderdrukt door instituten en bedrijfsdirecteuren die met een andere agenda werken en vanuit persoonlijke belangen of in het belang van het instituut of het bedrijf of door grootheidswaanzin wetenschappelijke ontdekkingen en onderzoek proberen te controleren en/of toe te passen.

De annalen van de wetenschap zijn bezaaid met wetenschappelijke ontdekkingen die onderdrukt en bespot werden door de gevestigde orde, maar die in latere jaren bekendheid kregen en in het gelijk gesteld werden door de onverbiddelijke opmars van praktische noodzakelijkheid en intellectuele verlichting. Daarnaast zijn de wetenschappelijke annalen bevlekt en besmeurd door plagiaat en opzettelijk valse voorstellingen, daden begaan door mensen zonder scrupules, mensen die gemotiveerd werden door jaloezie en hebzucht. En zo is het nog steeds.

Het doel van deze declaratie is het ondersteunen en bevorderen van het grondbeginsel dat stelt dat wetenschappelijk onderzoek vrij moet zijn van verborgen en openlijk onderdrukkende invloeden van bureaucratische, politieke, religieuze en commerciële aard en dat wetenschappelijke creatie niet minder een mensenrecht is dan andere soortgelijke rechten en wanhopige ondernemingen zoals die voorgesteld zijn in internationale verdragen en het internationale recht.

Wetenschappers die deze declaratie ondersteunen behoren zich eraan houden als teken van solidariteit en betrokkenheid met de internationale wetenschapsgemeenschap en als waarborg voor de rechten van alle wereldburgers om naar vermogen individuele vaardigheden en aanleg te gebruiken voor ongeremde wetenschappelijke creatie, dit ter bevordering van de wetenschap en, naar hun uiterste vermogen als betamelijke burgers in een onbetamelijke wereld, voor de vooruitgang van de mensheid. Wetenschap en technologie zijn veel te lang dienaren van onderdrukking geweest.

Artikel 2: Wie is een wetenschapper

Een wetenschapper is ieder persoon die aan wetenschap doet. Ieder persoon die met een wetenschapper samenwerkt in het ontwikkelen, produceren en voorstellen van ideeën en data tijdens onderzoek of toepassing is ook een wetenschapper.

Artikel 3: Waar wordt er wetenschap geproduceerd

Wetenschappelijk onderzoek kan overal worden uitgevoerd, bijvoorbeeld op een werkplek, tijdens een formele educatiecursus, tijdens een gesponsord academisch programma, in groepen, of als individu die thuis onafhankelijk onderzoek doet.

Artikel 4: Vrijheid van keuze van onderzoeksthema

Veel wetenschappers die werken voor een hogere onderzoeksgraad of in andere onderzoeksprogramma's op academische instituten zoals universiteiten of hogescholen worden verhinderd om te werken aan een onderzoeksonderwerp naar eigen keuze door begeleidende academici en/of administra-

*Original text published in English: *Progress in Physics*, 2006, v. 1, 57–60. Online — http://www.geocities.com/ptep_online/.

Originele Engelse versie door Dmitri Rabounski, hoofdredacteur van het tijdschrift *Progress in Physics*. E-mail: rabounski@yahoo.com.

Vertaald door Eit Gaastra. E-mail: eitgaastra@freeler.nl.

tieve ambtenaren, niet vanwege het ontbreken van ondersteunende faciliteiten maar omdat de academische hiërarchie en/of andere ambtenaren doodeenvoudig de onderzoeksrichting niet goedkeuren als het voorgestelde onderzoek de potentie heeft om voor onrust te zorgen ten aanzien van heersende dogma's en favoriete theorieën, of als het voorgestelde onderzoek de subsidies van andere projecten in gevaar kan brengen. Het gezag van de orthodoxe meerderheid meent zeer vaak een onderzoeksproject te moeten torpederen zodat gezag en budgetten onaangetast blijven. Deze alledaagse praktijken zijn weloverwogen belemmeringen om vrije wetenschappelijke gedachten tegen te houden, ze zijn extreem onwetenschappelijk en crimineel. Ze mogen niet getolereerd worden.

Een wetenschapper die werkt voor een academisch instituut, autoriteit of instelling behoort volkomen vrij te zijn ten aanzien van de keuze van het onderzoeksonderwerp en mag enkel beperkt worden door de materiële ondersteuning en intellectuele vaardigheden die geboden worden door het opleidingsinstituut, de instelling of de autoriteit. Als de wetenschapper een onderzoek uitvoert als lid van een samenwerkende groep behoren de onderzoeksdirecteuren en teamleiders zich te beperken tot een adviserende en consulterende rol met betrekking tot de keuze van een relevant onderzoeksthema door een wetenschapper in de groep.

Artikel 5: Vrijheid van keuze van onderzoeksmethoden

Het gebeurt vaak dat er op een wetenschapper druk wordt uitgeoefend door administratief personeel of begeleidende academici met betrekking tot een onderzoeksprogramma dat in een academische omgeving wordt uitgevoerd. Deze druk wordt uitgeoefend om een wetenschapper er toe te dwingen om andere onderzoeksmethoden te gebruiken dan de wetenschapper heeft gekozen, dit vanwege geen andere reden dan persoonlijke voorkeur, vooroordeel, institutioneel beleid, redactionele voorschriften of verenigde autoriteit. Deze praktijk, die zeer wijdverbreid is, is een weloverwogen ontkenning van de vrijheid van gedachten en kan niet toegestaan worden.

Een non-commerciële of academische wetenschapper heeft het recht om een onderzoeksthema te ontwikkelen op elke redelijke manier en met alle redelijke middelen die hij als het meest effectief beschouwt. De uiteindelijke beslissing ten aanzien van hoe het onderzoek uitgevoerd zal worden behoort te worden gemaakt door de wetenschapper zelf.

Als een non-commerciële of academische wetenschapper werkt als lid van een samenwerkend non-commercieel of academisch team van wetenschappers behoren de projectleiders en onderzoeksdirecteuren enkel adviserende en consulterende rechten te hebben en behoren zij niet op een andere manier de onderzoeksmethoden of het onderzoeksthema van de wetenschapper in de groep te beïnvloeden, matigen of beperken.

Artikel 6: Vrijheid van samenwerking en deelname in een onderzoek

Er is een aanzienlijke hoeveelheid institutionele rivaliteit in de alledaagse praktijk van de moderne wetenschap die samengaat met gevallen van persoonlijke jaloezie en het ten koste van alles zorgen voor het behoud van reputaties, ongeacht het wetenschappelijke wezen. Dit heeft er vaak toe geleid dat wetenschappers belet werden de hulp in te roepen van competente collega's van rivaliserende instituten of anderen zonder enige binding met een academisch instituut. Ook deze praktijken zijn weloverwogen belemmeringen van wetenschappelijke vooruitgang.

Als een non-commerciële wetenschapper assistentie van een ander persoon nodig heeft en deze andere persoon stemt daarin toe dan heeft de wetenschapper de vrijheid om die persoon uit te nodigen om enige of alle mogelijke assistentie te verlenen mits de assistentie binnen het aan het onderzoek verbonden budget valt. Als de assistentie onafhankelijk is van budgetoverwegingen heeft de wetenschapper de vrijheid om de assisterende persoon naar eigen goeddunken in dienst te nemen, vrij van enige bemoeienis door welk ander persoon dan ook.

Artikel 7: Vrijheid van meningsverschil in wetenschappelijke discussies

Door heimelijke jaloezie en oude gevestigde belangen verafschuwt de moderne wetenschap openlijke discussie en verbant zij moedwillig wetenschappers die twijfelen aan de orthodoxe standpunten. Zeer vaak worden uitzonderlijk bekwame wetenschappers die op de tekortkomingen in de gangbare theorieën of interpretatie van data wijzen gelabeld als zonderlingen, zodat hun denkbeelden probleemloos genegeerd kunnen worden. Ze worden publiekelijk en privé bespot en het wordt hen systematisch belet om conferenties, seminaries en colloquia te bezoeken, zodat hun ideeën geen publiek kunnen vinden. Opzettelijke vervalsing van data en het verkeerd voorstellen van theorieën zijn nu veel gebruikte werktuigen van onscrupuleuzen in het onderdrukken van feiten, zowel technisch als historisch. Er hebben zich internationale commissies van wetenschappelijke onverlaten gevormd en deze commissies treden als gastheer op tijdens door henzelf in het leven geroepen internationale conferenties waar alleen hun volgelingen toegestaan wordt om lezingen te presenteren, ongeacht de kwaliteit van de inhoud. Deze commissies halen enorme sommen geld uit de publieke portemonnee om hun gesponsorde projecten te subsidiëren door hun toevlucht te nemen tot misleiding en leugens. Iedere op wetenschappelijke gronden berustende tegenwerping ten aanzien van hun voorstellen wordt op hun instigatie volledig doodgezwegen, zodat geld naar hun projecten kan blijven stromen en hun goedbetaalde banen gegarandeerd blijven. Opponerende wetenschappers zijn in

hun opdracht ontslagen; anderen is het belet om zekerheidbiedende academische aanstellingen te krijgen door een netwerk van corrupte medeplichtigen. In andere situaties zijn sommigen verdreven van een kandidatuur voor programma's voor een hogere graad, zoals promotie naar een doctortitel, omdat ze ideeën hebben geuit die de gangbare theorie zouden kunnen ondermijnen, hoe oud die orthodoxe theorie ook was. Het fundamentele feit dat geen wetenschappelijke theorie definitief noch onschendbaar is en daarom open staat voor discussie en her-evaluatie wordt door hen grondig genegeerd. Ook negeren ze het feit dat een fenomeen meerdere aannemelijke verklaringen kan hebben en brengen ze iedere verklaring die niet in overeenstemming is met de orthodoxe opinie kwaadaardig in diskrediet. Zonder aarzelen nemen ze hun toevlucht tot het gebruik van onwetenschappelijke argumenten om hun vooringenomen mening te rechtvaardigen.

Alle wetenschappers behoren vrij te zijn om over hun onderzoek en het onderzoek van anderen te discussiëren zonder angst om publiekelijk of privé zonder wezenlijke argumenten belachelijk gemaakt te worden of te worden beschuldigd, gekleineerd, betwist of anderszins in diskrediet gebracht te worden door ongefundeerde aantijgingen. Geen wetenschapper mag in een positie gebracht worden waar levensonderhoud of reputatie in gevaar zijn als gevolg van het uiten van een wetenschappelijke mening. Vrijheid van wetenschappelijke expressie behoort een uiterst hoog goed te zijn. Het gebruik van macht in het weerleggen van een wetenschappelijk argument is niet wetenschappelijk en behoort niet gebruikt te worden om te muilkorven, onderdrukken, intimideren, verbannen of anderszins een wetenschapper te dwingen of uit te sluiten. Opzettelijke onderdrukking van wetenschappelijke feiten of argumenten, zowel actief door daad als passief door weglaten, en opzettelijke vervalsing van data om een argument te ondersteunen of om een opponerende opvatting in diskrediet te brengen is wetenschappelijke fraude en dient beschouwd te worden als een wetenschappelijke misdaad. Grondbeginselen ten aanzien van bewijsmateriaal behoren iedere wetenschappelijke discussie te begeleiden, of het bewijsmateriaal nu experimenteel, theoretisch of een combinatie van die twee is.

Artikel 8: Vrijheid van publicatie van wetenschappelijke resultaten

Een betreurenswaardige censuur is nu de standaardpraktijk geworden bij redacties van de belangrijke wetenschapstijdschriften en elektronische archieven en hun bendes zogenaamde deskundige referees. De referees worden voor het grootste deel beschermd door anonimiteit zodat de auteur niet hun zogenaamde deskundigheid kan verifiëren. Stukken worden momenteel routinematig geweigerd als de auteur de dominante theorie en gangbare orthodoxie verwerpt of weerlegt. Veel stukken worden nu automatisch geweigerd omdat bij de referenties een wetenschapper staat die in ongenade is gevallen bij de redacteuren, referees of andere deskundige censoren, zonder dat men zich ook maar enigszins over de inhoud van het stuk bekommert. Er bestaat een zwarte lijst van wetenschappers die een afwijkende mening hebben en deze lijst gaat over en weer tussen participerende redacties. Dit alles draagt bij aan grove vooringenomenheid en een misdadige onderdrukking van vrije gedachten en dient veroordeeld te worden door de internationale wetenschapsgemeenschap.

Alle wetenschappers behoren het recht te hebben om hun wetenschappelijke onderzoeksresultaten geheel of gedeeltelijk te presenteren op relevante wetenschapconferenties en hetzelfde te publiceren in gedrukte wetenschapstijdschriften, elektronische archieven en welke andere media dan ook. Van geen enkele wetenschapper behoren stukken of verslagen die ter publicatie aangeboden worden aan wetenschapstijdschriften, elektronische archieven of andere media geweigerd te worden alleen maar omdat het werk de gangbare meerderheidsmening ter discussie stelt, in conflict is met de opvattingen van de redactie, de bases ondermijnt van andere in gang gezette of geplande onderzoeksprojecten van andere wetenschappers, of botst met een politiek dogma, religieus geloof of persoonlijke mening van een ander, en geen enkele wetenschapper behoort op een zwarte lijst te staan of anderszins gecensureerd te worden noch verhinderd te worden om tot publicatie te komen door welk ander persoon dan ook. Geen wetenschapper behoort door de belofte van een geschenk of andere vergoeding ter omkoping de publicatie van het werk van een andere wetenschapper te blokkeren, modificeren of anderszins met de publicatie van het werk te interfereren.

Artikel 9: Het co-auteurschap van wetenschappelijke artikelen

Het is een slecht verborgen gehouden geheim binnen wetenschappelijke kringen dat veel co-auteurs van onderzoeksartikelen eigenlijk weinig of niks van doen hebben met het onderzoek waarover gerapporteerd wordt. Veel supervisors van afstuderende studenten bijvoorbeeld zijn er niet afkerig van om hun namen op artikelen te zetten van personen die slechts nominaal onder hun supervisie werken. In veel van die gevallen heeft degene die het artikel schrijft een superieur begrip ten aanzien van de materie vergeleken met de supervisor. In andere situaties, ook nu weer met als doel algemene bekendheid, reputatie, geld, prestige en dergelijke, worden niet-participerende personen aan het artikel toegevoegd als co-auteur. De werkelijke auteurs van dergelijke artikelen kunnen hiertegen enkel protesteren in het besef dat ze het risico lopen om later hiervoor gestraft te worden of, naar gelang de omstandigheden, zelfs uitgesloten te worden van de kandidatuur voor een hogere onderzoeksgraad of van de onderzoeksgroep. Velen zijn feitelijk ver-

bannen onder dergelijke omstandigheden. Deze ontstellende praktijken kunnen niet getolereerd worden. Alleen de personen verantwoordelijk voor het onderzoek behoren als auteur geaccrediteerd te worden.

Geen wetenschapper behoort een ander persoon uit te nodigen om toegevoegd te worden en geen wetenschapper behoort het toe te staan dat zijn of haar naam toegevoegd wordt als co-auteur van een wetenschappelijk artikel als hij of zij niet significant heeft bijgedragen aan het onderzoek waarover gerapporteerd wordt in het artikel. Geen wetenschapper behoort het toe te staan dat hij of zij door een vertegenwoordiger van een academisch instituut, corporatie, overheidsinstelling of enig ander persoon als co-auteur toegevoegd wordt aan een artikel dat een onderzoek betreft waar hij of zij niet significant aan heeft bijgedragen, en geen wetenschapper behoort het toe te staan dat zijn of haar naam gebruikt wordt als co-auteur met als tegenprestatie welk geschenk of andere vergoeding ter omkoping dan ook. Geen persoon behoort een wetenschapper op wat voor manier dan ook ertoe te bewegen of proberen ertoe te bewegen om het toe te staan dat de naam van de wetenschapper toegevoegd wordt als co-auteur van een wetenschappelijk artikel dat een inhoud heeft waar hij of zij niet significant aan heeft bijgedragen.

Artikel 10: Onafhankelijkheid van affiliatie

Veel wetenschappers zijn nu in dienst met een korte termijn contract. Met de beëindiging van het dienstverband komt er ook een einde aan de academische affiliatie. Redacties voeren vaak het beleid dat personen zonder een academische of commerciële affiliatie niet gepubliceerd worden. Zonder affiliatie kan een wetenschapper van veel middelen niet gebruik maken en de mogelijkheden om lezingen te geven en artikelen te presenteren op conferenties worden er door beperkt. Dit is een verdorven praktijk die gestopt moet worden. Wetenschap herkent geen affiliatie.

Geen wetenschapper behoort belet te worden om artikelen te presenteren op conferenties, colloquia te geven op seminaries, te publiceren in welke media dan ook, toegang te krijgen tot academische bibliotheken of wetenschappelijke publicaties, wetenschappelijke bijeenkomsten bij te wonen of lezingen te geven, vanwege het niet geaffilieerd zijn met een academisch instituut, wetenschappelijk instituut, overheids- of bedrijfslaboratorium, of welke andere organisatie dan ook.

Artikel 11: Vrije toegang tot wetenschappelijke informatie

De meeste gespecialiseerde boeken over wetenschappelijke aangelegenheden en veel wetenschappelijke tijdschriften leveren weinig tot geen winst op zodat commerciële uitgevers niet bereid zijn ze te publiceren zonder een geldbijdrage van academische instituten, overheidsinstellingen, filantropische stichtingen en dergelijke. Onder zulke omstandigheden zouden commerciële uitgevers vrije toegang tot elektronische versies van de publicaties toe moeten staan en ernaar moeten streven de kosten van het gedrukte materiaal tot een minimum te beperken.

Alle wetenschappers behoren ernaar te streven dat hun onderzoeksartikelen gratis beschikbaar zijn voor de internationale wetenschapsgemeenschap of, als dat niet mogelijk is, beschikbaar zijn voor zo weinig mogelijk kosten. Alle wetenschappers zouden actief maatregelen moeten nemen om hun technische boeken verkrijgbaar te maken voor zo weinig mogelijk kosten, zodat de wetenschappelijke informatie beschikbaar kan zijn voor een bredere internationale wetenschapsgemeenschap.

Artikel 12: Ethische verantwoordelijkheid van wetenschappers

De geschiedenis toont ons dat wetenschappelijke ontdekkingen gebruikt worden voor zowel goed als kwaad en dat ze sommigen ten goede komen en anderen vernietigen. Omdat de vooruitgang van wetenschap en technologie niet kan stoppen zullen er bepaalde middelen moeten komen om kwaadaardige toepassingen te voorkomen. Enkel een democratisch gekozen regering die vrij is van religieuze, raciale en andere vooroordelen kan de beschaafde wereld waarborgen. Enkel democratisch gekozen regeringen, tribunalen en commissies kunnen het recht van vrije wetenschappelijke creatie waarborgen. Momenteel zijn er verscheidene ondemocratische staten en totalitaire regimes die actief onderzoek uitvoeren op het gebied van nucleaire fysica, chemie, virologie, genetische manipulatie, etc. om nucleaire, chemische en biologische wapens te produceren. Geen wetenschapper behoort vrijwillig samen te werken met ondemocratische staten of totalitaire regimes. Iedere wetenschapper die gedwongen wordt om te werken aan het ontwikkelen van wapens voor zulke staten behoort wegen en middelen te vinden om de vooruitgang van de onderzoeksprogramma’s te vertragen en de wetenschappelijke output te beperken, zodat beschaving en democratie ten slotte kunnen zegevieren.

Alle wetenschappers dragen een morele verantwoordelijkheid voor hun wetenschappelijke creaties en ontdekkingen. Geen wetenschapper behoort zich vrijwillig bezig te houden met het ontwerpen of vervaardigen van wapens van welke soort dan ook voor ondemocratische staten of totalitaire regimes, of toestaan dat zijn of haar wetenschappelijke vaardigheden of kennis gebruikt wordt voor de ontwikkeling van wat dan ook dat de mensheid kan beschadigen. Een wetenschapper behoort te leven met het dictum dat iedere ondemocratische regering en iedere schending van de mensenrechten misdadig is.

28 maart 2006

ED.nl

Ambtenaren Geldrop-Mierlo voor één dag vrijwilliger

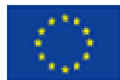
donderdag 08 september 2011 | 17:08 | Laatst bijgewerkt op: vrijdag 09 september 2011 | 08:00

Tekstgrootte

GELDROP-MIERLO - Alle 240 medewerkers van de gemeente Geldrop-Mierlo zijn vrijdag actief als vrijwilliger tijdens de vijfjaarlijkse teambuildingdag van de gemeente.

De aanleiding is dat 2011 het Europees Jaar van de Vrijwilliger is, en omdat burgemeester Rianne Donders-de Leest een fervent pleitbezorger is van onbezoldigd, maatschappelijk nuttig werk. Met de dag wil de gemeente 'vrijwilligers en verenigingen ondersteunen.'

Het gemeentehuis is de hele dag dicht vanwege de vrijwilligersactiviteit.

EUROPESE COMMISSIE — PERSBERICHT

Europese Commissie stimuleert grensoverschrijdend vrijwilligerswerk

Brussel, 20 september 2011. De Europese Commissie kondigt vandaag plannen aan voor betere erkenning en stimulering van vrijwilligerswerk in de EU. In de mededeling van de Commissie over EU-beleid en vrijwilligerswerk, een onderdeel van het Europees jaar van het vrijwilligerswerk 2011, worden maatregelen voorgesteld om vrijwilligersactiviteiten in de EU te bevorderen. Voorbeelden hiervan zijn de oprichting van een Europees vrijwilligerskorps voor humanitaire hulpverlening en de uitgifte van een "Europees vaardighedenpaspoort". Een belangrijk detail: dit is de eerste keer dat de Europese Commissie een beleidsdocument publiceert dat zich uitsluitend op vrijwilligerswerk richt.

Vicevoorzitter Viviane Reding, commissaris voor justitie, grondrechten en burgerschap, zegt hierover: *"Er zijn momenteel in de EU honderd miljoen mensen die vrijwilligerswerk doen en zo Europa en de wereld beter helpen maken. Het Europees jaar van het vrijwilligerswerk 2011 zet hun prestaties in het zonnetje, moedigt mensen aan om ook mee te doen en helpt vrijwilligers en organisaties voor vrijwilligerswerk om nog beter te presteren."*

Achtergrond

Vrijwilligersactiviteiten dragen rechtstreeks bij tot belangrijke doelstellingen van de EU, zoals sociale inclusie, werkgelegenheid, onderwijs, ontwikkeling van vaardigheden en bevordering van burgerschap. Maar er is geen duidelijk juridisch kader voor vrijwilligersactiviteiten. Mensen die hun vaardigheden vrijwillig ter beschikking stellen, krijgen vaak onvoldoende erkenning. De Commissie wil deze hindernissen voor het vrijwilligerswerk uit de weg ruimen, vooral voor grensoverschrijdende activiteiten.

In de mededeling die de Commissie vandaag publiceert, schetst zij maatregelen waarmee de EU en de lidstaten het enorme potentieel dat vrijwilligers bieden ook echt kunnen gaan gebruiken.

Maatregelen waarmee de EU vrijwilligerswerk stimuleert

De Commissie stelt voor om uiterlijk in 2012 een **Europees vrijwilligerskorps voor humanitaire hulpverlening** in het leven te roepen. Er wordt al gewerkt aan een regeling waarmee Europese vrijwilligers een bijdrage kunnen leveren aan de humanitaire hulpverlening van de Europese Unie.

IP/11/1050

De Europese Commissie streeft, met de ontwikkeling van een **“Europees vaardighedenpaspoort”**, ook naar betere erkenning van vaardigheden die door vrijwilligersactiviteiten zijn verworven. Dat garandeert dat beroepskwalificaties ook over de grens worden erkend en geeft mensen de mogelijkheid om vaardigheden en competenties te registreren die zij door vrijwilligerswerk hebben ontwikkeld. Het paspoort wordt gebaseerd op de al bestaande Europass (Europees online cv), waarmee vaardigheden op transparante en vergelijkbare wijze kunnen worden geregistreerd.

Er bestaat al een aantal **financieringsregelingen voor vrijwilligerswerk op EU-niveau**, waarvan “Europees Vrijwilligerswerk” (onderdeel van het EU-programma Jeugd in Actie) wellicht de bekendste is. Deze regeling bestaat inmiddels al vijftien jaar. De Commissie wil voortbouwen op deze succesverhalen en zich ook op vrijwilligerswerk binnen andere beleidsgebieden richten.

Ook heeft de Commissie concrete maatregelen opgezet waarmee de lidstaten de mogelijkheden van vrijwilligerswerk beter kunnen benutten. Zij roept de lidstaten op om nationale regelingen open te stellen voor het stimuleren van grensoverschrijdend vrijwilligerswerk.

Voor meer informatie:

Officiële website van het Europees jaar van het vrijwilligerswerk 2011:

http://europa.eu/volunteering/

Homepage van vicevoorzitter Viviane Reding, commissaris voor justitie, grondrechten en burgerschap:

http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/reding/

Persbericht van de Commissie over het Europees vrijwilligerskorps voor humanitaire hulpverlening:

IP/10/1543

Persbericht van de Commissie over “Jeugd in beweging” en het “Europees vaardighedenpaspoort”:

IP/10/1124

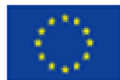
Europass:

http://europass.cedefop.europa.eu/

Contact:

Matthew Newman (+32 2 296 24 06)

Mina Andreeva (+32 2 299 13 82)

EUROPEAN COMMISSION - PRESS RELEASE

European Commission promotes cross-border volunteering

Brussels, 20 September 2011 - The European Commission today announced plans to further improve the recognition and promotion of volunteering in the EU. In the context of European Year of Volunteering 2011, the Commission's Communication on EU Policies and Volunteering outlines a range of measures that will help foster voluntary activities in the EU, including the creation of a European Voluntary Humanitarian Aid Corps and the development of a 'European Skills Passport'. Significantly, this is the first time the European Commission has adopted a policy document dedicated exclusively to volunteering.

Commission Vice-President Viviane Reding, in charge of Justice, Fundamental Rights and Citizenship, said: "*There are 100 million volunteers in the EU today, who are helping to make Europe and the world a better place. The European Year of Volunteering 2011 highlights their achievements, encourages others to join in, and helps volunteers and volunteering organisations do even better.*"

Background

Volunteering activities directly contribute to the key objectives of EU policies such as social inclusion, employment, education, skills development and promotion of citizenship. However, there is no clear legal framework for volunteering activities and skills volunteers gain are often not sufficiently recognised. The Commission is committed to overcoming these obstacles to volunteering, particularly across borders.

In its Communication published today, the Commission outlines ways for the EU and its Member States to start fully exploiting the great potential offered by volunteering activities.

Actions to promote volunteering at EU level

The Commission has proposed to create a **European Voluntary Humanitarian Aid Corps** by 2012. Preparations are already under way for a framework for assistance from European volunteers in the humanitarian aid operations of the European Union.

In addition, the Commission is also working to increase the recognition of skills gained through volunteering activities by developing a **'European Skills Passport'**. This will ensure recognition of professional qualifications across borders and will also give individuals the possibility of keeping a record of the skills and competences they acquire through volunteering. The passport will be based on the existing Europass (European online CV), to allow skills to be recorded in a transparent and comparable way.

IP/11/1050

There are already a number **EU-level funding schemes for volunteering**, of which the best-known is perhaps the European Voluntary Service (part of the EU's Youth in Action programme), which celebrates its fifteenth anniversary this year. The Commission wants to build on these success stories and further target volunteers in other policy areas.

The Commission has also outlined concrete ways for Member States to make better use of the potential of volunteering and calls for Member States to open national schemes for fostering cross-border volunteering.

For More information:

Link to the Communication on EU Policies and Volunteering: Recognising and Promoting Cross-border Activities in the EU:

http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/reding/pdf/news/20110920_en.pdf

Official website for the European Year of Volunteering 2011:

http://europa.eu/volunteering/

Homepage of Viviane Reding, Vice-President and Commissioner for Justice, Fundamental Rights and Citizenship:

http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/reding/index_en.htm

Commission announcement about the European Voluntary Humanitarian Aid Corps:

IP/10/1543

Commission announcement about 'Youth on the Move', including the European Skills Passport:

IP/10/1124

Link to Europass:

http://europass.cedefop.europa.eu/

Contacts :

Matthew Newman (+32 2 296 24 06)

Mina Andreeva (+32 2 299 13 82)